

Inspirația Bibliei—Lecția 8

În lecția 7 am văzut cum este organizată Biblia și cum cele 66 de cărți ale ei sunt împărțite în două părți principale—Vechiul Testament și Noul Testament. Am văzut că întreaga Biblie este în perfect acord, spunând povestea căderii și a mântuirii omului din păcat în urma morții și a învierii lui Isus. Întrebarea la care vrem să răspundem în această lecție este aceasta: Ce anume face ca Biblia să fie diferită față de toate celelalte cărți din lume?

Biblia este Cuvântul inspirat al lui Dumnezeu

Motivul pentru care Biblia este diferită față de orice altă carte din lume are de-a face cu faptul că ea și numai ea este inspirată de Dumnezeu. Ce vrem să spunem când afirmăm că Biblia este „inspirată”? Cuvântul din limba română „inspirat” vine din latinescul „inspirare”, care înseamnă „a trage aer în piept”. Biblia este Cuvântul inspirat al lui Dumnezeu prin aceea că El le-a insuflat celor ce au scris în Biblie mesajul pe care voia ca ei să-l transmită. Din moment ce este insuflată de Dumnezeu (2 Timotei 3:16-17) Biblia este lipsită de orice greșală în forma ei originală. Autorii Bibliei, aflați sub îndrumarea Duhului Sfânt (2 Petru 1:20-21), nu au făcut greșeli faptice, istorice, științifice sau de orice alt fel. Dacă este adevărat că Biblia nu susține că este o carte de istorie, științele naturii sau matematică, ori de câte ori autorii Scripturilor au avut de-a face cu chestiuni din aceste domenii, nu au făcut greșeli; dimpotrivă, au scris întotdeauna adevărul.

Dar nu are nici un rost să afirmi că Biblia este inspirată dacă nu aduci dovezi care demonstrează acest lucru. [Amintiți-vă despre legea raționalității despre care am vorbit în lecția 3]. Dovezile demonstrând afirmațiile Bibliei în privința inspirației provin din trei surse principale. Dovezi externe în favoarea inspirației includ lucruri cum ar fi documentări istorice ale personajelor, locurilor și evenimentelor biblice sau lucruri făcute de om descoperite arheologic. Acestea vin în sprijinul documentelor biblice. Dovezile interne se găsesc în chiar textul Bibliei însăși. Aici includem afirmații din Biblie care arată că existența reală a Scripturilor nu poate fi explicată în nici un alt fel decât dacă admitem că ele sunt produsul unei Minți călăuzitoare (unitatea Bibliei, despre care am discutat în lecția 7, este un bun exemplu de dovadă internă).

Exactitatea Bibliei cu privire la fapte

Biblia afirmă că este Cuvântul inspirat al lui Dumnezeu. Prin urmare, ar trebui să fie precisă indiferent de subiectele pe care le discută, din moment ce Dumnezeu știe totul (1 Ioan 3:20). Exactitatea Bibliei cu privire la fapte dovedește că este inspirată. De nenumărate ori, faptele prezentate în Biblie au fost confirmate de realitate. Există multe exemple în acest sens.

În trecut, criticii l-au acuzat pe profetul Isaia că a făcut o greșală în legătură cu un fapt istoric, atunci când a scris despre Sargon, regele Asiriei (Isaia 20:1). Timp de mulți ani aceasta a rămas singura referire istorică—laică sau biblică—la Sargon ca fiind șegat în vreun fel oarecare de poporul asirian. De aceea, criticii au presupus că Isaia greșise. Dar, în 1843, Paul Emil Botta, agentul consular francez la Mosul, lucrând cu Austen Layard, a dezgropat dovezi istorice care au arătat că Sargon fusese exact ce spusese Isaia—regele Asiriei. La Khorsabad, Botta a descoperit palatul lui Sargon. Fotografii ale celor descoperite pot fi găsite în „Ghidul pentru Biblie a lui Halley”. Isaia avusese dreptate. Iar criticii se înșelaseră—completamente.

În Noul Testament sunt menționate mai mult de 45 de țări (și încă și mai multe orașe). Toate țările și orașele sunt amintite în locațiile lor geografice corecte. În plus, oriunde referirea istorică poate fi verificată, se dovedește a fi corectă. De exemplu, unul dintre cei mai

faimoși arheologi ai secolului trecut a fost domnul William Ramsay, care a pus la îndoială exactitatea evenimentelor descrise de Luca în cartea Fapte. Ramsay credea că faptele descrise acolo nu erau altceva relatări fictive făcute în secolul al doilea. Totuși, după ani de săpături (în adevăratul sens al cuvântului) în Asia Mică, Ramsay a trebuit să recunoască faptul că Luca fusese un istoric desăvârșit. În deceniile de după Ramsay, unii învățați au afirmat că fundalul istoric al lui Luca pentru Noul Testament este unul dintre cele mai bine realizate vreodată.

Profeția Bibliei

Un mod de a dovedi că Biblia este inspirată ar fi să se arate că toate faptele care pot fi verificate descrise în ea sunt corecte. Un alt mod ar fi să se arate că proorociile pe care le face în legătură cu evenimente viitoare (la momentul acela) s-au dovedit a fi corecte. După cum se vede, una dintre cele mai convingătoare dovezi interne care dovedesc inspirația Bibliei se dovedesc a fi profețiile. Dacă Biblia este inspirată de Dumnezeu, ar trebui să conțină asemenea profeții valide și care anunță evenimente ce au (aveau) să aibă loc. De fapt, profețiile Bibliei—care vesteau dinainte în detaliu ce avea să se întâmple și se împlineau cu precizie—îi pune în încurcătură pe critici de multă vreme. Biblia conține numeroase profeții despre persoane, popoare, orașe și chiar despre Mesia cel promis.

Pentru ca o profeție să fie validă, trebuie să împlinească anumite condiții. În primul rând, trebuie să fie o afirmație detaliată despre un lucru concret—nu despre ceva vag și general în natură. În al doilea rând, trebuie să treacă destul timp între afirmația profetică și împlinirea ei pentru ca să nu fie nici o posibilitate ca profetul să poată influența urmarea. În al treilea rând, profeția trebuie să fie formulată în termeni clari și ușori de înțeles. În al patrulea rând, profeția nu trebuie să aibă conotații istorice. Cu alte cuvinte, adevărata profeție nu trebuie să se bazeze pe situații economice sau sociale trecute (sau prezente). În al cincilea rând, o profeție clară, ușor de înțeles și exactă trebuie să aibă o împlinire clară, ușor de înțeles și exactă. Nu este suficient să afirmi că „este foarte probabil” că un anumit eveniment s-a întâmplat. Împlinirea trebuie să fie neîndoielnică, și trebuie ca fiecare detaliu să se potrivească profeției.

Ne punem două întrebări: (1) Biblia conține profeții despre lucruri care trebuiau să se întâmple în viitor (viitorul de la momentul acela); și (2) Dacă da, se poate afla dacă profețiile s-au dovedit adevărate? Răspunsul la ambele întrebări este „Da!” Profețiile din Biblie împlinesc condițiile perfect—de fiecare dată. În Biblie apar multe profeții cu privire la ascensiunea, declinul și căderea atât a unor orașe cât și a unor națiuni întregi. De exemplu, în Ezechia 26:1-14, Biblia prevestește cu o miraculoasă precizie distrugerea orașului Tyr. Profetul Ezechia a proorocit că Nebucadnețar, regele Babilonului, urma să distrugă orașul. Multe neamuri aveau să se ridice împotriva Tir-ului (26:4). Orașul urma să fie dărâmat, șters de pe fața pământului și făcut o stâncă goală (24:4). Pietrele, lemnele și țărâna aveau să fie aruncate în mare (26:12). Împrejurimile urmau să devină un loc unde pescarii își vor întinde plasele pentru pescuit (26:5). Și, în sfârșit, orașul nu mai avea niciodată să mai fie zidit la loc (26:14).

Istoria consemnează că toate aceste previziuni s-au adeverit. Tirul, un oraș antic de coastă, avea o așezare neobișnuită. În afară de orașul de pe țărm, mai era și o insulă cam la trei sferturi de milă în larg. Nebucadnețar a asediat orașul de pe țărm în 586 î.C., dar când a putut în sfârșit să intre în oraș în jurul anului 573 î.C., victoria sa a fost lipsită de valoare. El nu știuse că locuitorii părăsiseră orașul și se mutaseră pe insulă—situație care a rămas neschimbată în următorii 241 de ani. Apoi, în 332 î.C., Alexandru cel Mare a cucerit orașul—dar asta nu cu ușurință. Pentru a ajunge pe insulă, el a trebuit literalmente să „curețe” orașul de pe țărm de dărâmăturile care mai rămăseseră din el (pietre, lemne și țărână) pentru a construi un „pod natural” până la insulă. Totuși, deși Alexandru i-a făcut mari stricăciuni,

orașul nu a fost distrus. De fapt, a crescut iar apoi a intrat în declin în următorii 1.600 de ani până când, în sfârșit, în 1291 d.C., musulmanii au distrus în întregime Tirul. Orașul nu și-a mai recuperat niciodată poziția ca bunăstare și putere. Profetul Ezechia a privit 1.900 de ani în viitor și a prezis că orașul Tir va ajunge până la urmă o stâncă goală unde pescarii se vor aduna pentru a-și întinde plasele. Iar aceasta este exact ceea ce istoria consemnează că s-a întâmplat!

Vechiul Testament conține de asemenea peste trei sute de profeții mesianice. O profeție „mesianică” este aceea care anunță venirea unui „Mesia” sau a unui Mântuitor. Aceste profeții erau scrise pentru a vesti lumii un om care urma să vină pentru a salva omenirea din păcat. Profețiile despre Mesia spuneau că Acesta va fi respins și va cunoaște durerea (Isaia 53:3), și va fi vândut de un prieten (Psalmul 41:9) pentru treizeci de monede de argint (Zaharia 11:12). Așa s-a întâmplat (Ioan 13:18; Matei 26:15). El va fi scuipat și bătut (Isaia 50:6; 53:5), iar când va fi omorât mâinile și picioarele îi vor fi străpunse (Psalmul 22:16). Aceste lucruri s-au întâmplat întocmai (Matei 27:30; Luca 24:39). Deși El va muri și va fi îngropat în mormântul unui om bogat (Isaia 53:9; Matei 27:57), oasele sale nu vor fi sfărâmate (Psalmul 34:20; Ioan 19:33), iar carnea Sa nu va putrezi pentru că va fi înviat din morți (Psalmul 16:10; Fapte 2:22...) și apoi se va înălța la ceruri (Psalmul 110:1-3; 45:6; Fapte 1:9-10). Aceste profeții au fost scrise cu sute de ani înainte să se adeverească. Dar Isus le-a împlinit pe toate respectând fiecare detaliu, acest lucru demonstrând că El a fost Mântuitorul lumii despre care a vorbit Biblia, care este Cuvântul inspirat al lui Dumnezeu.

Iar și iar au fost făcute profeții biblice, care au fost împlinite apoi, respectându-se toate detaliile. Ieremia a scris: „Dar, dacă un prooroc proorocește pacea, numai după împlinirea celor ce proorocește, se va cunoaște că este cu adevărat trimes de Dumnezeu” (Ieremia 28:9). Biblia este singura carte care conține sute de exemple precise de profeții care au vestit fapte ce aveau să se întâmple. Și numai Dumnezeu poate să spună ce va fi în viitor. Dacă Biblia prezice cu precizie viitorul (și așa face!), înseamnă că Autorul ei trebuie să fie Dumnezeu.

Precunoașterea științifică a Bibliei

O altă dovadă interesantă în sprijinul inspirației Bibliei este precunoașterea ei științifică unică. De la antropologie la zoologie, Biblia prezintă informații științifice de uimitoare exactitate pe care cei care au scris pur și simplu nu aveau cum să le cunoască singuri.

Din domeniul oceanografiei

Cu multă vreme în urmă, Solomon a scris: „Toate râurile se varsă în mare, și marea tot nu se umple: ele aleargă necurmat spre locul de unde pornesc, ca iarăș să pornească de acolo” (Eclesiastul 1:7). Această afirmație, scoasă din context, s-ar putea să nu pară prea profundă la prima vedere. Dar când este privită laolaltă cu dovezile și cu alte pasaje biblice, devine pur și simplu uluitoare. De exemplu, Fluviul Mississippi, atunci când curge cu viteza sa obișnuită, varsă aproximativ 6.052.500 de galoane de apă pe secundă în Golful Mexic (galonul este o măsură pentru capacitate egală cu 3,34 litri sau 4,34 litri). Și este vorba de un singur fluviu! Unde se duce toată această apă? Răspunsul, bineînțeles, este dat de ciclul hidrologic atât de bine ilustrat în Biblie. În Eclesiastul 11:3a se afirmă că „dacă se umplu norii de ploaie, o varsă pe pământ”. Amos 9:6b ne spune că „El... cheamă apele mării, și le varsă pe fața pământului. Domnul este numele Lui”. Ideea unui ciclu complet al apei nu a fost înțeleasă sau acceptată complet până în secolul șaisprezece sau șaptesprezece. Totuși, cu mai bine de 2.000 de ani înainte, Scripturile vorbiseră despre un ciclu al apei. Cum a fost posibil un asemenea lucru?

Dumnezeu i-a spus lui Noe (Geneza 6:15) să construiască o arcă având dimensiunile de 300 de coți lungime, 50 de coți lățime și 30 de coți înălțime (un cot are 45 cm). Aceasta este o proporție de 30 pe 5 pe 3, lungime pe lățime pe înălțime. Până în jurul anului 1858, acesta a fost cel mai mare vas cunoscut care străbătuse mările. Folosind cele mai conservatoare aproximații pentru un cot (17 și jumătate-18 incii (2,54 cm)), arca trebuie să fi avut prin aproximație 450 de picioare lungime (cam 135 de metri) (un teren și jumătate de fotbal american) și avea ca volum cam un milion jumătate de picioare cubice. În 1844 când Isambard S. Brunnel a construit vasul său uriaș, Marea Britanie, el l-a proiectat având aproximativ aceeași proporție între dimensiuni ca și arca—30:5:3. După cum a reieșit, aceste dimensiuni reprezintă proporția perfectă între dimensiuni pentru un vas uriaș construit pentru a fi în stare să țină piept mării și nu pentru viteză. Evident, arca nu fusese construită pentru viteză; nu ar fi avut unde să meargă! De fapt, constructorii de nave din Al doilea Război Mondial au folosit proporția 30:5:3 pentru a construi un vas care apoi a fost poreclit „rățușca cea urâtă”—o ambarcațiune în formă de șlep construită pentru a transporta cantități uriașe de încărcătură care avea aceeași proporție ca și arca. Cum de a știut Noe atunci când și-a construit arca să care este cea mai potrivită proporție între dimensiuni? Brunnel și cei din vremea sa aveau în spate multe generații care adunaseră informații despre cum trebuie construite vasele la care se puteau raporta, dar Noe era literalmente primul care construia un vas atât de mare. De unde a primit informațiile care l-au ajutat să construiască arca? De la Constructorul divin?

Din domeniul fizicii

Moise a spus: „Astfel au fost sfârșite cerurile și pământul, și toată oștirea lor” (Geneza 2:1). Aceasta este o afirmație extrem de interesantă, deoarece Moise a folosit echivalentul din limba ebraică al timpului perfect compus din română pentru verbul „a sfârși”, indicând că acțiunea descrisă a fost terminată în trecut, și că nu este vorba despre o acțiune care se continuă în viitor. Moise a specificat în mod clar: creația a fost terminată—o dată pentru totdeauna. Prima lege a termodinamicii spune același lucru. Această lege (numită deseori legea conservării energiei/materiei) afirmă că nici materia, nici energia nu pot fi nici create, nici distruse.

În Biblie se afirmă de trei ori, în trei locuri diferite (Evrei 1:11; Isaia 51:6; Psalmul 102:26) că Pământul, la fel ca o cămașă veche, se uzează. Acest lucru, bineînțeles, este tocmai ceea ce afirmă a doua lege a termodinamicii. Această lege, cunoscută de asemenea sub numele de legea entropiei crescânde, își pune amprenta asupra tuturor proceselor; nu există nici măcar o singură excepție cunoscută de la această regulă. Legea afirmă că o dată cu trecerea timpului crește și uzura. Entropie este termenul științific care afirmă că totul devine din ce în ce mai dezordonat, mai supus întâmplării și mai nestructurat. Cu alte cuvinte, o floare înflorește, se ofilește și moare. În 250 de ani, casa pe care o construim astăzi se va năruși. Peste 40 sau 50 de ani mașina pe care o cumpărăm astăzi va fi veche și ruginită. Totul se îndreaptă într-o singură direcție: către ruină. Totul se uzează. Energia este din ce în ce mai puțin disponibilă pentru folosire. Prin urmare, mai devreme sau mai târziu (vorbind din punct de vedere teoretic) Universul, ca oricare din lucrurile pe care le conține, va avea parte de o „moarte din lipsă de căldură” când nici un pic de energie nu va mai fi disponibilă. Aceste lucruri au fost descoperite relativ recent, totuși autorii Bibliei le-au descris cu exactitate încă de acum câteva mii de ani. Care (sau, mai exact, Cine) a fost sursa cunoașterii lor?

Din domeniul medicinei

Moise le-a spus israeliților că „viața trupului este în sânge” (Leviticul 17:11-14). Avea dreptate. Deoarece celulele de sânge roșu pot transporta oxigenul (datorită moleculelor de hemoglobină care se găsesc în fiecare celulă), viața este posibilă. Mai mult, o singură celulă umană de sânge roșu poate transporta aproximativ 270.000.000 de molecule de hemoglobină. Dacă numărul lor ar fi mult mai mic, nu am avea destul oxigen în corp care să susțină viața după, de exemplu, un strănut puternic sau după o palmă sănătoasă dată pe spate. Se știe acum cu siguranță că „viața trupului este în sânge”. Dar acest lucru nu se știa pe vremea lui George Washington. Cum a murit „părintele națiunii americane”? A sângerat până a murit! Oamenii din acele vremuri (chiar și oamenii de știință foarte instruiți) credeau că în sânge se găsesc „vapori” malefici și dacă îi scoți tot sângele poți însănătoși pe cineva care nu se simte bine. În zilele noastre ne dăm seama că acest lucru nu este adevărat. Gândește-te de câte ori transfuziile cu sânge au făcut ca oameni ce fără ele ar fi murit să își revină și să trăiască. Noi știm cum stau lucrurile în această problemă, dar cum se face că și autorii biblici știau?

În Genază 17:12 Dumnezeu i-a poruncit lui Avraam să taie împrejur copiii nou-născuți de sex masculin în cea de-a opta zi de viață a lor. Dar de ce tocmai în ziua a opta? La oameni, coagularea sângelui depinde de trei factori foarte importanți: (a) de trombocite; (b) de vitamina K; (c) și de protorombină. Vitamina K este responsabilă cu producerea (de către ficat) a protorombinei. În cazul în care cantitatea de vitamina K nu este suficientă, se va înregistra un deficit de protorombină, caz în care pot apărea hemoragii (sângerări).

În mod interesant, doar începând cu cea de-a cincea până la a șaptea zi a vieții unui nou-născut vitamina K (produsă prin acțiunea unei bacterii în tubul intestinal) se găsește în cantitate suficientă. Vitamina K—laolaltă cu protorombina—produce coagularea sângelui, care este importantă în toate operațiile chirurgicale. Evident, prin urmare, din moment ce vitamina K nu se găsește în cantități îndestulătoare decât începând cu cea de-a cincea până la a șaptea zi, este mai înțeleaptă amânarea oricărei operații chirurgicale pentru un moment ulterior. Dar de ce Dumnezeu a ales anume ziua a opta?

În cea de-a opta zi, cantitatea de protorombină disponibilă este cu 100% decât în mod normal. De fapt, ziua a opta este singura zi din viața unui bărbat în care se întâmplă acest lucru în condiții normale. Dacă este necesar să fie efectuată o operație chirurgicală, ziua a opta este momentul perfect.

Din domeniul arheologiei

Piatra moabită, găsită în 1868 de un misionar german, a fost sculptată în 850 înainte de Cristos, în timpul domniei lui Mosha, Regele Moabului. Zugrăvește episodul înfrângerii sale de către israeliți. Menționează de asemenea că Omri, comandantul armatei israelite, a devenit rege în acea zi. Scripturile vorbesc despre acest eveniment în 1 Regi 16:16. Cu fiecare lopată de pământ pe care o întoarce, arheologia dovedește că afirmațiile biblice sunt adevărate.

Biblia vorbește în mod clar despre un rege pe nume Belshazzar (Daniel 5:22; 7:1; 8:1). Era un lucru obișnuit ca aceia care voiau să critice Biblia să o ridiculizeze cu privire la afirmațiile făcute cu privire la Belshazzar, deoarece în documentele laice nu se descoperise niciodată nimic care să verifice cele susținute în Biblie. Apoi, în 1876, Domnul Henry Rawlins a descoperit mai mult de 2.000 de tăblițe de lut care conțineau date despre Babilonul antic. Ele vorbeau, printre altele, și despre un om pe nume Belshazzar care, în lipsa tatălui său, Nabonidus, a devenit rege. Biblia avusese dreptate și cu această ocazie.

Concluzie

Aceia care și-au întors fața de la Dumnezeu au criticat Biblia timp de generații întregi. Regele Ioachim și-a luat cuțitul și a sfărtecat Biblia în bucăți pe care apoi le-a aruncat în foc (Ieremia 36:22-23). În perioada Evului Mediu s-au făcut încercări de a împiedica Biblia să ajungă la omul simplu de pe stradă. Mai mult, aceia care erau prinși traducând sau împărțind Scripturi erau deseori întemnițați, torturați și chiar uciși. Câteva secole mai târziu, scepticul francez Voltaire s-a lăudat că „în cincizeci de ani oamenii educați nu vor mai vorbi despre Biblie”. Oamenii educați încă discută despre Biblie, în vreme ce numele lui Voltaire lăncezește într-una din movilele de relicve ale istoriei.

La începutul secolului XX, necredinciosul american Robert Ingersoll a afirmat în legătură cu Biblia: „În cincisprezece ani, voi face ca această carte să ajungă la morgă”. Dar, după cum ne spune istoria, Ingersoll a sfârșit la morgă, în vreme ce Biblia există în continuare. Guvernele vin și pleacă. Popoarele ajung la apogeu și apoi decad. Oamenii trăiesc și mor. Isus a avertizat că „pământul și cerul vor trece” (Matei 24:35), dar apoi a continuat spunând că „dar cuvintele Mele nu vor trece”. Isaia a scris: „Iarba se usucă, floarea cade; dar cuvântul Dumnezeului nostru rămâne în veac” (40:8).

Coperta: J. William Myers; ilustrația de pe copertă este proprietatea Apologetics Press.

Întrebări—Lecția 8

Adevărat sau Fals

- _____ 1. Biblia nu se aseamănă cu nici o altă carte deoarece este inspirată de Dumnezeu.
- _____ 2. Biblia este demnă de încredere atât în ceea ce privește referirile istorice, cât și în ceea ce privește învățăturile date.
- _____ 3. Nu știm dacă Duhul Sfânt a vorbit prin intermediul gurilor oamenilor.
- _____ 4. Biblia susține că este Cuvântul inspirat al lui Dumnezeu.
- _____ 5. Biblia nu conține nici o profeție prin care au fost anunțate lucruri care aveau să se întâmple.
- _____ 6. Profetul Ezechia a prezis distrugerea orașului Tir.
- _____ 7. Vechiul Testament nu spune nimic despre „Mesia” ce urma să vină.
- _____ 8. O dovadă în sprijinul afirmației că Biblia este inspirată este precunoașterea ei științifică.

Soluții multiple

1. Care dintre următoarele nu se găsește în versiunea originală a Bibliei?
(a) Precunoaștere științifică   (b) Profeții care anunță lucruri care urmau să se întâmple
(c) Greșeli   (d) Informații istorice
2. Isaia nu s-a înșelat când a scris despre Sargon, regele cărei țări?
(a) Egipt   (b) Asiria   (c) Franța   (d) Babilon
3. În Vechiul Testament, câte profeții au fost făcute despre Mesia ce avea să vină?
(a) Peste 3000   (b) Mai puțin de 20   (c) Cam 3   (d) Peste 300
4. Care dintre următoarele nu este o condiție pentru profețiile adevărate care prevăd lucruri care urmează să se întâmple?
(a) Trebuie să fie detaliate   (b) Pot fi vagi
(c) Sunt făcute înaintea întâmplării   (d) Trebuie să fie clare evenimentului prevestit

5. Care era proporția între lungime, lățime și înălțime a arcii lui Noe?

- (a) 30 pe 5 pe 3
(c) 20 pe 5 pe 3

- (b) 40 pe 5 pe 3
(d) 3 pe 38 pe 400

Asociați

1. ___Sfântul Duh a vorbit prin intermediul gurii oamenilor	A. Geneza 2:1
2. ___Sargon, regele Asiriei	B. Psalmul 41:9
3. ___Cerurile și pământul au fost create	C. Ezechia 26:1-14
4. ___Distrușterea orașului Tir	D. Leviticul 17:11-14
5. ___Profeție care spune că Mesia va fi trădat	E. Geneza 6:14
6. ___„Viața trupului este în sânge”	F. Fapte 1:16
7. ___Dumnezeu i-a spus lui Noe să construiască o arcă	G. 2 Timotei 3:16
8. ___Toate Scripturile au apărut fiind inspirate de Domnul	H. Isaia 20:1

Completați spațiile libere

1. Biblia, din moment ce este _____, este lipsită de orice fel de _____ în forma ei originală.
2. _____ este Cuvântul inspirat al lui _____.
3. _____ Bibliei în ceea ce privește faptele dovedește că este inspirată.
4. Un mod prin care s-ar putea dovedi că Biblia este _____ ar fi să se arate că toate faptele _____ descrise în ea sunt adevărate.
5. Pentru ca o _____ să fie validă, trebuie să împlinească anumite _____.